

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/48/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4322010189
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4322010189.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu Stanislava Libanta a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci odsúdeného M. N. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 29.03.2022, sp. zn. 2PP/4/2022, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 05. mája 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného M. N., narodeného XX.XX.XXXX

z a m i e t a,

pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného M. N. o podmiennečné prepustenie z výkonu súhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 8 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/43/2017 zo dňa 08.02.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/27/2018 zo dňa 03.05.2018.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, podal sťažnosť odsúdený. V jej písomných dôvodoch poukázal na svoju rečovú vadu ako dôvod, pre ktorý nevedel dostatočne reagovať na verejnom zasadnutí konanom na súde I. stupňa a zdôvodniť, prečo ho ústav na výkon trestu odňatia slobody čiastočne doporučuje podmiennečne prepustiť. Uviedol, že v minulosti bol vo výkon trestu odňatia slobody, jeho matka je imobilná, čo jej bráni vykonať návštevy v ústave na výkon trestu odňatia slobody. Chce viesť riadny usporiadaný život, byť nápomocný svojim deťom a zabezpečiť im budúcnosť ako zodpovedný rodič. Trestný čin, za ktorý bol odsúdený nespáchal, družka celú vec proti nemu vykonštruovala. V súčasnej dobe toho ľutuje, neustále mu píše, že jeho prítomnosť pri výchove ich spoločných detí je nevyhnutná, je vo finančnej tiesni. Žiadal, aby bolo vyhovené jeho návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Prokurátor sa po vyhlásení uznesenia vzdal práva sťažnosti a k sťažnosti podanej odsúdeným sa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako nadriadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Na základe sťažnosti podanej oprávnenou osobou - odsúdeným, nadriadený súd z predloženého spisového materiálu zistil, že súd I. stupňa postupoval správne, keď dodržal procesný postup upravený v § 415 Trestného poriadku - o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodol na verejnom zasadnutí formou videokonferencie, za dodržania všetkých práv odsúdeného, ktorému umožnil k meritu veci sa vyjadriť.

Pri posudzovaní návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody Trestný zákon vyžaduje, aby odsúdený preukázal vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním také polepšenie, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. U osoby odsúdenej za zločin súd splnenie týchto podmienok skúma po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva (§ 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. zák.).

Aj podľa názoru nadriadeného súdu odsúdený splnil formálnu podmienku - vykonal dve tretiny z uloženého trestu odňatia slobody, avšak nesplnil ani jednu z dvoch materiálnych podmienok, ktoré Trestný zákon vyžaduje ku kladnému rozhodnutiu o návrhu na podmiennečné prepustenie.

Odsúdený nastúpil výkon trestu odňatia slobody po ukončení väzobného trestného stíhania. Doposiaľ bol trikrát disciplinárne odmenený pochvalou za výkon činností súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti, čo vzhľadom na celkovú dobu výkonu trestu nadriadený súd nepovažuje za dostatočnú aktivitu zo strany odsúdeného pri vytváraní podmienok k udeleniu disciplinárnych odmien. Preto konštatuje, že aktivita odsúdeného pri plnení stanovených cieľov programu zaobchádzania nie je v každej oblasti na požadovanej úrovni.

Súd I. stupňa správne poukázal na predchádzajúci kriminálny spôsob života odsúdeného, ktorý už v minulosti bol opakovane vo výkone trestu odňatia slobody. Naposledy vykonal tresty odňatia slobody dňa 09.02.2009, dňa 23.03.2009 a dňa 03.03.2011, pričom zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, pre ktorý aktuálne vykonáva trest odňatia slobody, páchal v období od júla 2012 do 25. októbra 2016. Z predloženého spisového materiálu taktiež vyplýva, že odsúdený v minulosti už bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, v skúšobnej dobe sa neosvedčil a bol mu nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody, ktorý vykonal dňa 23.03.2009.

Napokon je potrebné pripomenúť, že Okresný súd Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/29/2010 upustil od uloženia súhrnného trestu u odsúdeného, pretože skôr uložený trest odňatia slobody pokladal na ochranu spoločnosti a nápravu odsúdeného za dostatočný. I napriek tomu sa odsúdený dopustil zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, za ktorý vykonáva aktuálne nariadený trest odňatia slobody.

Za daného stavu sa nadriadený súd stotožnil s právnym názorom vysloveným súdom I. stupňa, že predchádzajúce výkony trestov odňatia slobody nemali na odsúdeného dostatočný prevýchovný vplyv a nemožno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Počas výkonu trestu odňatia slobody boli zaznamenané viaceré porušenia ústavného poriadku odsúdeným, nedodržiaval zásady slušného správania, neplnil svoje pracovné povinnosti na pracovisku, fajčil mimo vyhradeného priestoru, preto bolo potrebné na neho intenzívne pedagogicky pôsobiť. I toto podporuje záver vyplývajúci z hodnotenia odsúdeného ústavom na výkon trestu odňatia slobody, že riziko recidívy trestnej činnosti u odsúdeného je vysoké, resocializačná prognóza je nepriaznivá.

Pokiaľ ide o dôvody podanej sťažnosti, i keď odsúdený uvádzal, že chce viesť riadny život, starať sa o svoje maloleté deti, podporovať bývalú družku, z obsahu jeho sťažnosti vyplýva, že bagatelizuje nedostatky zistené u neho počas výkonu trestu odňatia slobody a prejavuje nekritický postoj k svojej násilnej trestnej činnosti.

Záverom nadriadený súd akcentuje, že podmiennečné prepustenie prichádza do úvahy len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy.

Na podklade týchto skutočností nadriadený súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu I. stupňa bolo správne, zákonné i odôvodnené v súlade s požiadavkami § 176 ods. 2 Tr. por.

Z týchto dôvodov nadriadený súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný
riadny opravný prostriedok.
(§ 185 ods. 2 Tr. por.)